

"Times" har også i en leende artikkel drøftet spørsmålet om det norske arbeidet etter krigen og gir sin fulle tilslutning til det norske standpunktet.

"Stillingen i Tyskland blir verre for hver dag, som går. Det blir henrettet "Forbryttere" hver dag, særlig etter siste talen til Hitler 25/1, der han som kjent kom med grove utfall mot tyske embetsmenn for ikke å være brutale nok. I Berlin blir det henrettet opp til 10 personer hver dag. Vi nordmenn føler absolutt ingen tilfredsstillet hevntyrang over disse mord, da det sikkert er de beste krefter og de plykkeligste i det tyske folket som det går ut over. "Forbrytelsene" blir begått av den svarteste nød. En kvinnelig funksjonær ved et innsamlingskontor ble henrettet for å ha tatt en ulltrøye, en vest og et par bukser, en annen kvinne ble halsbuktet for å ha tatt noen matvarer og en mann for å ha stjålet et par gummistøvler og noen kaniner. Disse eksemplene er hentet i fleng fra danske aviser som er mye friere enn de norske i så måte. Det kommer ut en rekke illegale aviser i Tyskland og en del sirkulerer også mellom soldatne i Norge. Flere er henrettet for å ha gjevet slik virsighet.

Den franske nasjonaldag, 14. juli, ble trass i forbudet feieret flere steder. I Lyon var det virkelige demonstrasjoner som politiet ikke griede å splitte. Slike demonstrasjoner var det også i Barcelles, der demonstrantene ropte: Lød over Laval. Leve republikken. Fra kontorene til Hitlers nasistiske parti ble det skutt på men, og flere personer ble drept. I London var det svære defileringer av friske franske styrker for general de Gaulle.

Quisling's fetter Gunnar Quisling er amerikansk lege i Wisconsin. Han er nå offiser i den amerikanske hær og har lovet fetter Vidkun et varmt gjensyn. Så vidt vi vet er Gunnar familjens eneste hvite får.

Særlige tyske soldater kommer i stadig større mengder fra Østfronten til Norge og andre tyskokkuperte land. I Salsenlands er så å si alle sjukehus opptatt og flere steder er skipene innrettet som lasaretter. I Wien er de største foretningshusene tatt til militære sjukehus.

Ved en stadig uforsonligere kamp mot tyskerne og landsvikerne kan det norske folket ikke bare gjøre dem stor skade, men også hjelpe sine allierte Sovjetsamveldet og England ved å holde tropestyrker samlet i Norge som ellers ville bli sendt til Østfronten. I Jugoslavia tvinger friskarene tyskerne til å holde 20 hele divisjoner i landet foruten store italienske tropestyrker. I Frankrike må tyskerne holde 15 divisjoner. Sovjetsamveldet er nå som før hovedfronten mot nazismen, og hver bedrift som nordmennene setter ut av funksjon, hvert militærtog som avspores osv. er en direkte hjelp til våre allierte russere. Og framfor alt må vi ikke glemme at også Norge er i krig med Tyskland. Der trigriserklæring var lovlige regjering på den 9/4. 1940 er ikke trukket tilbake.

Transportproblemet blir stadig verre for tyskerne. De stjeler lokomotiver, jernbanevogner og biler fra oss til sine militærtransporter. Busstrafikken er sterkt innskrenket. Det er nå på tale å rekvirere private sykler til de tyske militære. Flere steder er sykklene alt registrert.

Tottene skal ha den evne, er det sagt, å kunne se skidets undergang og komme seg sjøl i sik erdet før det skjer. Det samme er tilfellet med mange rotter innen U.S. Det er en rekke U.S.folk som søker å re de seg, da de aner hvor det brer hen. Vi skal nevne en del, sjøl om våre lesere sikkert har hørt den før. Inkom politiet har vi politifullmektigene Storbang, Ann, Schilling (Shanghai-skriving) og Klem. Av lovsneit har vi lovne i Ste smo og Abolvik i Bre skog. U.S.le skarpen lidlagard i rje er anstert. Sentlige meldte seg inn i U.S. for å få ha sine lein i fred og sjøre karriere. De har meldt seg ut igjen, men de tar feil hvis de tror at deres svik dermed skal være glemt.

Renegatens tragedie. Av alle diddingsmenn har renegaten, overløperen, alltid vært sett på som den usleste, ikke bare av sine tidligere kamerater, men også av den fiende han har gått over til og arbeider for. Han får betale for sin judasgjerning, og når den er gjort, har hverken venn eller fiende bruk for ham mere. Som endver annenrørsle har arbeiderrørsle hatt sine renegater, som er et kapittel for sig sjøl. De har fulgt arbeiderrørslet på de "gode" dager for å skaffe seg sjøl et levebrød, enposisjon, for så å falle sine klassefeller i ryggen når kampen blir virkelig dødsens alvor. Detror de skal redde sitt eget skinn, kanskje også sin egen posisjon, ved å gjøre rakkertjeneste for fienden. De kan spare seg. Når negeren har gjort sin plikt, blir også han offret. Arbeiderrørsles historie, først og fremst fra Tyskland sjøl, er ikke på slike døme. I norsk arbeiderrørsle står Håkon Meyer som et typisk døme. Han har alltid vært kjent som en streber som passet vel på den politiske vinnretning i norsk og internasjonal arbeiderrørsle. I de vanskelige ukene etter 9-4.1940 steg han fram som arbeiderrørsles "redningsmann" og forrådde den for arbeiderklassens og ladets fiender. Meyer reddet, om ikke sin posisjon, så i alle fall sitt eget skinn for en kort tid. Men hans judasgjerning er snart gjort. Han står snart sjøl for fall og intet nytt svik kan redde ham lenger. Vi har fått høve til å se et brev som Meyer sjøl har skrevet til "minister" Lippestad, datert 27-6.1942 som vi gjengir her uten kommentarer. Det avslører for oss hele renegatens tragedie.

"Samtidig med skriv om arbeidsgivernes kontingent til teaterarbeid, tillater jeg meg å sende Dem noen mer personlige ord. Jeg har nylig sendt Dem et p.m. vedrørende organiseringen av tjenestemenn og arbeidere i offentlige yrker. Jeg hadde for en ukes tid siden en personlig samtale med innenriksminister Hagelin om saken, fordi jeg hadde et sterkt inntrykk av at han personlig mente at et samarbeid, en samenslutning med de utenforstående forbund vanskelig kunne skje under min ledelse. Han var ytterst elskverdig og hevdet at han personlig intet hadde imot min person, men at det hadde vært adskillige innvendinger i hans departement og adskillig forbitrelse over at det var dannet et forbund for de offentlige yrker uten at det i den forbindelse var samarbeidet med innenriksdepartementet. Det var vel et lignende inntrykk Fossum og jeg hadde for en måneds tid siden da vi var innkalt til ekspedisjonssjef Aalholm og byråsjef Getz til en konferanse om saka. Imidlertid ba innenriksministeren meg konferere med innenriksråd Dahl, ham kunne jeg bare rokke på telefon, men også han ga uttrykk for at en i innenriksdepartementet mente at et samarbeid var avhengig av at en mann fra "den offentlige tjeneste" kom ispissen for det samlede forbund. Det har jo meg lenge vært klart at det var adskillig personlig uvilje med i saken. Jeg vil fastholde at jeg siden september 1941 har lagt ned et så intens og lojalt arbeid i fagorganisasjonen som noen annen, men dette spiller jo liten rolle i slike tilfeller. Jeg har drøftet saken med Fossum, Rein og Erling Olsen og tross både jeg og de fleste av mine medarbeidere i Norsk Forbund for offentlige yrker med en viss bitterhet vil se at et skifte skal være resultatet av dette intense arbeidet, er jeg kommet til det resultat at en utskiftning i løpet av høsten må være det rimligste. Jeg har ingen tro på at innenriksråden derved vil få sitt håp oppfylt om å få "en samvirkende personlighet fra det offentlige", men kan et personskifte være til hjelp for en ordning, er det rimelig at det skjer. Personlig kan jeg saktens ta fatt på et eller annet arbeid ved siden av teaterorganisasjonsarbeidet. Jeg har f.eks. lenge mast på at det må komme en sentral administrasjon av fagforbundenes eiendomer og da jeg til sine tider har administrert den største eiendommen i sitt slag i Oslo-Folketeateret og også ellers her en viss innsikt fra bygningskomitearbeid og administrasjon av Folkets hus, kunne jeg eventuelt ta fatt på å organisere dette i høst. Det er ikke noe serlig morsomt arbeid, men det bør bli gjort. Disse ting hadde jeg gjerne talt med Dem personlig om, men jeg har dessverre hatt høve til å søke Dem i den siste tid, og jeg var litt nedfor så jeg måtte bort fra byen noen dager.

"Heil og sel. Håkon Meyer."

Nasietisk provokasjon. Vi har tidligere sagt at det ville bli gjort forsøk fra nasistenes side på å splitte den nasjonale fronten i Norge. Et istærkelig forsøk har vi kommet over nå i det siste. N.S. har begynt å gi ut "illegale" aviser de også. Vi har fått tak i nr.1 av smussproduktet "Frihetsskampen" fra juni i år. Det gir seg ut å være fra arbeiderhold. Polemikkk mot "avisa" er unødvendig. Den er så altfor tåpelig og fjollet til at noen arbeider vil ta den alvorlig. Vi ber likevel folk være merksom på den i andre leirer. Den oser nemlig av skitten agitasjon mot arbeidsgivere og lærer- og kirkefronten, all slags "overklasse" os.v. Et typisk tegn på dens opphav er at "avisa" varmt går inn for arbeidssambandet. Vi ber alle våre venner bringe denne nyhet videre. "Avisa" blir sendt "anonymt" i posten. Det er sannelig en pussig måte N.S. "op hever" klassekampen på.

Idrettsnytt. Det har gått med idretten som med alt det andre som blir nasifisert. Det hele går i oppløsning. Etter den oppgave som overkikkador Charles Hoff sjøl har gitt om idrettsarbeidet har det vært gjennomsnittlig 4 deltakere på hvert stevne N.S. har arrangert i idretten. Mærene har opplagt vært litt flauere over det magre resultatet, og for ei tid sia laget de en stor affære for å få full kontroll over alle idrettsklubbene. Klubbene fikk et brev fra forbundet som lød slik: "Da Oslo idrettskrets nå må komme til en løsning av idrettsklubbenes holdning overfor Norges Idrettsforbund, forlanger vi at styret undertegner en av nedenstående erklæringer. med idrettslig hilsen Robert Meyer, Oslo idrettskrets, sekretær". Det fulgte så to erklæringer. Den ene gikk ut på at klubbstyret skulle gi sine medlemmer høve til å drive og lede idrett under Norges Idrettsforbunds ledelse. Den andre erklæringen var at klubbstyrets medlemmer stilte sine plasser til disposisjon. Den skulle underskrives i tilfelle styremedlemmene nektet å skrive under den første. Men det gikk ikke så greit. Klubbstyrene sa at de aldri hadde nektet noe medlem å drive idrett under idrettsforbundets ledelse. Det stod enhver fritt. Og overlate sine styreplasser til nasister, gikk de ikke med på. Og nå er idrettsforbundet i beitt på nytt.

Svensker i Amerika med en rekke kjente svenskamerikanere i brodden har gått i gang med en større innsamling til Norge. D.v.s. det Norge som er i krig med nasismen. Innsamlingen har fått navnet "Wings for Norway" (vinger til Norge) og blir ledet av Tage Palm, Elsa Brandström-Ulrich, Eric Ericson og Harald Heström. Det første mål er å få inn 300.000 dollars. "Wings for Norway" er vårt svar på de lidelser som det norske folket har måttet utstå og et uttrykk for vår dype beundring for Norges uteseirende ånd", sier formannen Tage Palm i et opprop.

"Orden, rettferd, fred". N.S. er som kjent et nasjonalt parti som står over såvel de jødisk-marxistiske klassekamppartier som de plutokratiske borgerlige partier. Det kom til makten for å rydde opp blant ~~XXXX~~ de korrupte partipolitikerne som satt i vellønte dobbeltstillinger og bare tenkte på sin egen pung. I landets største kommune har de bl.a. ryddet opp slik: Gen raldirektør Indrebø ved Lysverkene ble avsatt, da stillingen var overflødig. Straks etter ble en viss herr Lippestad generaldirektør. Han var der riktignok bare en gang i måneden og hevet sin beskjedne lønn på kr. 1.500. Så ble han minister og måtte ha kr. 28.000 for det + 30.000 til "representasjon", litt til bil o.s.v. Da Fritz Jensen ble ordfører, ble lønna satt opp fra 8.000 til kr. 24.000.- ved sia har han lønn i Chria. Bank og Kretskasse med 18.000 og er styremedlem i Oslo Sporveier og i Lysverkene med fast lønn begge steder. Professor Klaus Warsen har også bare 3 gasjer, professorgasjen, formann i Vinmonopolets styre og i Kinostyret. Kanskje har han en liten skjorv som varaordfører også. "Fylkesfører" Trondsen har bare en liten bistilling som formann i Oslo Sporveier med kr. 8.000. En viss "advokat" Thorsen, tidl. formann og underslager i Unge Høyre med 7 mndrs. fengsel og tap av sakførerbevilling ble avsatt på Leiegårdskontoret med 600 om måneder. Dette var jo litt i snevete laget for en slik dyktig mann, og stillingen ble så gjort om til direktørstilling med kr. 24.000 i gasje.

INVER VIDERE, BER PASS OPP FOR ANGIVERE.